

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718202907
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6718202907.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: Lešenie PRIMA, s.r.o., IČO: 36 744 999, so sídlom Nemčianska 308, Nemce, právne zastúpený JUDr. Jurajom Takáčom, advokátom, so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 51, proti žalovanému: Žeriavy-Cerovský, s.r.o., so sídlom v Hriňovej, Hriňová č. 3119, IČO: 46 486 054, právne zastúpený JUDr. Silviou Sovovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Diamantová 10, o vylúčenie finančných prostriedkov vo výške 11.997,60 Eur z exekúcie, o odvolaní žalovaného proti dopĺňaciemu uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/4/2019-619 zo dňa 06.05.2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/4/2019-619 zo dňa 06.05.2022 z r u š u
je a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Zvolen (ďalej aj len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) doplnil uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/4/2019-598 zo dňa 17.02.2022 tak, že výrokom II. žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 155,20 Eur, a to na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. V odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že dňa 27.10.2021 Najvyšší súd SR vydal uznesenie pod sp. zn. 9Cdo/68/2021, právoplatné dňom 07.12.2021, ktorým rozhodol, že dovolanie odmieta a žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania. V odôvodnení predmetného uznesenia Najvyšší súd SR konštatoval, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Dňa 27.12.2021 Okresný súd Zvolen vydal uznesenie č. k. 16C/4/2019-566, ktorým uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania žalobcovi vo výške 370,36 Eur, a to na účet právneho zástupcu žalovaného. Dňa 17.01.2022 žalovaný proti uzneseniu podal sťažnosť, v ktorej namietal, že rozhodnutie považuje za nesprávne, a to z dôvodu jeho unáhlenosti. Žalovaný uviedol, že dňa 14.01.2022 podal Ústavnému súdu SR sťažnosť, ktorá smeruje proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR č. k. 9Cdo/68/2021-542 zo dňa 27.10.2021 o odmietnutí dovolania a priznaní trov dovolacieho konania. Navrhol, aby súd rozhodol o trovách dovolacieho konania až po ukončení konania podanej ústavnej sťažnosti na Ústavnom súde SR. Dňa 08.02.2022 sa k sťažnosti vyjadril žalobca, ktorý navrhol sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť a žiadal súd, aby uložil žalovanému povinnosť zaplatiť trovy sťažnostného konania, a to vo výške 155,20 Eur. Následne dňa 17.02.2022 súd uznesením č. k. 16C/4/2019-598 sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/4/2019-566 ako nedôvodnú zamietol.

Súd prvej inštancie v ďalšom obsahu odôvodnenia poukázal citáciou na ustanovenie § 13 ods. 3 a § 13a ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a na ustanovenie § 225 ods. 1, 2, 3 CSP a § 234 ods. 2 CSP. Uviedol, že po písomnom vyhotovení uznesenia súd zistil, že v konaní sp. zn. 16C/4/2019 súd nedopatrením neuviedol výrok ohľadom náhrady trov sťažnostného konania, a preto bolo opodstatnené postupom podľa § 225 CSP doplniť uznesenie zo dňa 17.02.2022 o v poradí druhý výrok, na základe ktorého

vzhľadom k tomu, že žalobca bol v rozhodovaní o sťažnosti úspešný v plnom rozsahu, mu súd voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 143,57 Eur spolu s režijným paušálom. Žalovaný je tak povinný nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 155,20 Eur, a to na účet právneho zástupcu.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne tvrdiac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP. Žalovaný uznesenie okresného súdu považoval za nesprávne, vydané v dôsledku nesprávneho procesného postupu, ktorým bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie aplikoval nesprávne právne predpisy (nesprávne ustanovenia procesného predpisu), v dôsledku čoho taktiež rozhodol ústavne nesúladným spôsobom porušujúcim práva žalovaného. Žalovaný v ďalšom obsahu odvolania uviedol citáciu ustanovení § 257, § 262 ods. 1, 2 CSP, § 263 CSP, § 239 ods. 1 CSP, § 396 CSP, § 248-250 a § 234 ods. 1, 2 CSP. Namietal, že uvedené súd prvej inštancie nezohľadnil. Žalovaný uviedol, že hoci mu súd dosiaľ nedoručil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia zo dňa 27.12.2021 č. k. 16C/4/2019-566, žalovaný predpokladá, že táto nastala niekedy v marci 2022 po doručení uznesenia Okresného súdu Zvolen zo dňa 17.02.2022 o zamietnutí sťažnosti č. k. 16C/4/2019. Okresný súd síce vydal dňa 18.03.2022 opravné uznesenie č. k. 16C/4/2019-606, toto však opravovalo len označenie právneho zástupcu a nezasiahlo do žiadneho výroku pôvodného uznesenia zo dňa 17.02.2022. Pôvodné (právoplatné) uznesenie zo dňa 17.02.2022 o zamietnutí sťažnosti žalovaného neobsahovalo žiaden iný výrok, než výrok o zamietnutí sťažnosti žalovaného proti uzneseniu zo dňa 27.12.2021. Uznesenie zo dňa 27.12.2021 neobsahovalo výrok o priznaní trov „sťažovacieho“ konania žalobcovi. Následne súd vydal dopĺňacie uznesenie až dňa 06.05.2022. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že žalobca sa dňa 08.02.2022 k sťažnosti žalovaného vyjadroval a mal za to, že sa v tomto prípade jedná o ďalší úkon právnej služby, pričom jeho hodnotu vyčíslil na sumu 155,20 Eur. Z odôvodnenia dopĺňacieho uznesenia však nevyplýva, ako a či vôbec žalobca spochybnil uznesenie súdu zo dňa 17.02.2022 o zamietnutí sťažnosti, a teda o potvrdení uznesenia o vyčíslení priznanej náhrady trov dovolacieho konania žalobcovi vo výške 370,36 Eur. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia taktiež nevyplýva, ako súd prišiel až po písomnom vyhotovení uznesenia na to, že je potrebné priznať žalobcovi ešte ďalšie vyčíslené trovy sťažnostného konania a či sa tak stalo na návrh žalobcu, pokiaľ áno, kedy bol takýto návrh podaný. Súd vo svojom uznesení nevysvetlil, a ani nepreukázal, že pre vydanie dopĺňajúceho rozsudku (správne uznesenia - poznámka odvolacieho súdu) boli splnené základné procesné podmienky. Žalovanému nie je známe, či súd konal sám do právoplatnosti uznesenia, alebo či žalobca podal návrh na doplnenie uznesenia a ak áno, či to urobil v lehote 15 dní od doručenia uznesenia tak, ako to predpokladá ustanovenie § 225 ods. 1 CSP. Taktiež žalovaný namietal, že postup súdu, ktorý si „vymyslel“ analógiu trov sťažnostného konania pripodobňujúc pravdepodobne ustanovenia o trovách odvolacieho konania má logické nedostatky. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, súd pri priznávaní nároku na náhradu trov nevyčísluje náhradu trov konania. Jeho úlohou je len priznať nárok na náhradu konania v určitom percente bez vyčíslenia. Po právoplatnosti rozhodnutia o priznaní nároku na náhradu trov potom následne vyčísluje konkrétnu náhradu trov vždy najprv vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP svojím samostatným uznesením. Okresný súd Zvolen tak nemal zákonné oprávnenie na vyčíslovanie trov. Až po právoplatnosti doplnenia výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí by mal výšku náhrady trov vyčíslovať vyšší súdny úradník. Proti takémuto vyčísleniu by opäť mala byť prípustná sťažnosť ako riadny opravný prostriedok. Žiadne ustanovenie zákona ani vzdialene analogické neumožňuje súdu vyčísliť náhradu trov konania ihneď, akoby v odvolacom konaní, bez predchádzajúceho právoplatného priznania náhrady trov v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zo dňa 06.05.2022 zrušil, a aby žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Odvolanie žalovaného bolo doručené žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 16.06.2022.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním doručeným okresnému súdu dňa 01.07.2022 (po predložení veci odvolaciemu súdu). Žalobca uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne a žiada, aby ho odvolací súd potvrdil a žalovanému uložil povinnosť na náhradu trov odvolacieho konania v súvislosti s týmto vyjadrením vo výške 155,20 Eur. Žalovaný podľa názoru žalobcu svojím odvolaním len účelovo naťahuje konanie a spôsobuje vznik zbytočných trov konania. I v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti vznikajú trovy konania, a preto je prirodzenou súčasťou rozhodnutia o

sťažnosti i rozhodnutie o náhrade trov konania. Je to v súlade s rozhodovacou praxou súdov. Žalobca podal návrh na doplnenie uznesenia zo dňa 17.02.2022 o výrok o náhrade trov konania v zákonnej lehote v súlade s ustanovením § 225 ods. 1 CSP. Pokiaľ ide o tarifnú odmenu advokáta a tarifnú hodnotu veci, žalobca odkázal na vyčíslenie trov konania žalobcu zo dňa 04.10.2021, na podklade ktorého bolo vydané aj uznesenie o náhrade trov dovolacieho konania zo dňa 27.12.2022. Poukázal na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 478/2014-28. Faktom je, že žalobcovi vznikli v súvislosti so sťažnosťou náklady, a teda je vecne správne, že mu bola priznaná náhrada trov konania. Rovnako podal návrh na doplnenie uznesenia zo dňa 17.02.2022, t. j. v zákonnej lehote, a preto je za tejto situácie nedôvodné, aby bola žalovanému priznaná náhrada trov odvolacieho konania, ktorej sa domáha.

6. V dôsledku podaného odvolania žalovaného krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) a d) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie podľa ust. § 391 ods. 1, 2 CSP.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

9. Podľa § 225 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne. Návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

10. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

11. Podľa ust. § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

12. Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že súd prvej inštancie uznesením č. k. 16C/4/2019-598 zo dňa 17.02.2022 rozhodol tak, že sťažnosť žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/4/2019-598 (správne č. k. 16C/4/2019-566 zo dňa 27.12.2021 - poznámka odvolacieho súdu) zo dňa 27.12.2021 zamietol.

V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že tamojší súd vydal dňa 27.12.2021 uznesenie č. k. 16C/4/2019-566, ktorým uložil žalovanému povinnosť náhrady trov dovolacieho konania žalobcovi vo výške 370,36 Eur, a to na účet právneho zástupcu žalovaného. Ďalej súd uviedol, že proti predmetnému uzneseniu podal dňa 17.01.2022 žalovaný sťažnosť, ku ktorej sa dňa 08.02.2022 vyjadril žalobca.

Súd následne vyhodnotil sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú, preto vo výroku rozhodol, že sťažnosť žalovaného proti uzneseniu zo dňa 27.12.2021 zamietol.

13. Zo spisu ďalej vyplýva, že Okresný súd Zvolen uznesením č. k. 16C/4/2019-606 zo dňa 18.03.2022 opravil uznesenie okresného súdu zo dňa 17.02.2022 tak, že v záhlaví uznesenia uviedol označenie právneho zástupcu žalobcu - JUDr. Silviu Sovovú, advokátku, so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach. Ďalej vyslovil, že v ostatných častiach zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

14. Zo spisu je zistiteľné, že uznesenie zo dňa 17.02.2022 č. k. 16C/4/2019-598, ktorým súd sťažnosť žalovaného proti uzneseniu zo dňa 27.12.2021 zamietol (obsahujúce len uvedený výrok), bolo doručené právnej zástupkyňi žalovaného - JUDr. Silvii Sovovej dňa 09.03.2022, právnenému zástupcovi žalobcu - JUDr. Jurajovi Takáčovi dňa 13.03.2022 a z č.l. 602 spisu vyplýva, že Okresný súd Zvolen doručoval predmetné uznesenie i JUDr. Mariánovi Görčimu, ako právnenému zástupcovi žalovaného, a to dňa

26.02.2022, ktoré doručovanie realizoval súd prvej inštancie duplicitne, keďže uznesenie doručoval i JUDr. Silvii Sovovej (zvolenej právnej zástupkyňi žalovaného)

15. Dňa 25.03.2022 bolo Okresnému súdu Zvolen doručené podanie právneho zástupcu žalobcu - JUDr. Juraja Takáča označené ako „Návrh na doplnenie uznesenia“, ktorým právny zástupca žalobcu navrhol, aby okresný súd postupom podľa § 225 CSP doplnil uznesenie o zamietnutí sťažnosti žalovaného zo dňa 17.02.2022 o výrok o náhrade trov (sťažnostného) konania. Poukázal na to, že na základe výzvy zo dňa 24.01.2022 sa žalobca k sťažnosti žalovaného vyjadril, v sťažnostnom konaní bol žalobca úspešný a v súvislosti s vyjadrením zo dňa 07.02.2022 učeným prostredníctvom právneho zástupcu, mu vznikli trovy právneho zastúpenia, ktorých výška bola už i vyčíslená vo vyjadrení zo dňa 07.02.2022.

16. Vyššie uvádzané skutočnosti odvolací súd zistil až z obsahu spisového materiálu, avšak uvedené okolnosti nevyplývajú z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie a teda je potrebné prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného o tom, že odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie nedáva odpoveď na otázku, či súd prvej inštancie dopĺňacím uznesením rozhodol na návrhu niektorej sporovej strany alebo či tak konal ex offa, súd neuviedol, či dopĺňané uznesenie nadobudlo účinky právoplatnosti alebo nie; prípadne kedy sa tak stalo. Uvedené okolnosti sú z obsahu súdneho spisu zistiteľné, avšak tieto je konajúci súd povinný uviesť do odôvodnenia rozhodnutia v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP, tak aby sporovým stranám bol zrejмый skutkový a právny základ rozhodnutia a dôvody, na základe ktorých súd prvej inštancie rozhodol. V dôsledku absencie náležitého odôvodnenia rozhodnutia trpí uznesenie súdu prvej inštancie vadou nepreskúmateľnosti.

17. Rovnako nepreskúmateľné je rozhodnutie súdu prvej inštancie i v časti odôvodnenia výšky nároku na náhradu trov sťažnostného konania, keď súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť nahradit' žalobcovi trovy konania vo výške 155, 20,- Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu žalobcu. Konajúci súd prvej inštancie (konajúci sudcom, nie vyšším súdnym úradníkom) tak v súvislosti s trovami sťažnostného konania rozhodol o nároku i výške, pričom v odôvodnení uznesenia neuviedol, akú sumu považoval za základ pre výpočet úkonu právnej služby, keď predmetom konania vo veci samej bolo vylúčenie finančných prostriedkov vo výške 11 997,60 Eur, avšak v rámci konania o sťažnosti sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadroval k sťažnosti žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie ukladajúcemu mu povinnosť zaplatit' trovy dovolacieho konania vo výške 370,- 36 Eur. Z akého základu súd prvej inštancie určil odmenu za úkon právnej služby pri rozhodnutí o nároku a výške trov sťažnostného konania z odôvodnenia uznesenia nie je zrejmé. I v tejto časti trpí uznesenie súdu prvej inštancie vadou nepreskúmateľnosti.

18. Odvolací súd však ťažiskovo poukazuje na to, že Civilný sporový poriadok ustanovuje, že trovy konania ako preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, musia vzniknúť v konaní. Časový interval, v rámci ktorého možno uvažovať o trovách konania, je striktno ohraničený začatím konania (§ 156 CSP) a právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Civilný sporový poriadok neobsahuje výpočet jednotlivých druhov trov konania. Jediným vecným kritériom je podmienka, že musí ísť o výdavok. Tento výdavok musí mať všetky zákonom vyžadované vlastnosti podľa ust. § 251 CSP, a to je o.i. aj časový aspekt jeho vzniku - v konaní. Iba pri takto kumulatívnom splnení všetkých zákonom stanovených podmienok (preukázané, dôvodné, účelne vynaložené výdavky a priama väzba na konanie) možno každý výdavok zaradiť medzi trovy konania.

21. Vzhľadom na uvedené musí súd prvej inštancie posúdiť, či v konaní o sťažnosti proti výške trov konania (ktoré prebieha po právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie skončilo) je splnená základná podmienka - časová priama väzba na konanie, keď o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil postupom podľa ust. § 389ods. 1 písm. b) a písm. d) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na rozhodnutie o návrhu žalobcu na doplnenie uznesenia Okresného súdu Zvolen zo dňa 17. 02. 2022 o výrok o

trovách (sťažnostného) konania. V tomto súd prvej inštancie bude brať na zreteľ predovšetkým možnosť rozhodovať o trovách konania, hoc sťažnostného, keď konanie vo veci je právoplatne skončené (§ 262 ods. 2 CSP) a vysporiada sa a náležite odôvodní rozhodnutie o návrhu na doplnenie rozhodnutia z hľadiska kritérií podľa ust. § 225 ods. 1 CSP.

23. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).